

Zasavski udarnik

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA TRBOVLJE

Leto IV.

TRBOVLJE, 5. januarja 1951

Štev. 1.

Novoletna poslanica maršala Tita

Tovariši in tovarišice, državljani in državljanke!

Vstopamo v novo leto 1951 s številnimi novimi zmagami naših delovnih ljudi. Lahko rečemo, da smo v preteklem letu premagali razne velike težave, ki so se včasih zdele skoraj nepremostljive. Vstopamo v novo leto navzlic vsem neugodam, ki so nas spremljale v preteklem letu, z velikimi delovnimi zmagami naših delovnih ljudi.

Splošna nervoznost na svetu, iz strahu pred novo vojno, ni zajela naše države. Naši delovni ljudje so izpolnjevali svoje delovne naloge vztrajno in uspešno, saj so se zavedali, da bi sleherna izguba dragocenega časa, sleherna omahljivost, nervoznost in sira pred jutrišnjim dnevom vplivala na izpolnitev petletnega plana in nas oddaljila od našega cilja, od hitre zgraditve socializma in uresničitve srečnejšega jutrišnjega dne. Naši delovni ljudje so lani vestno izpolnili svojo dolžnost, ki jo imajo kot graditelji socializma,

in prepričan sem, da bodo to storili tudi v prihodnjem 1951. letu.

Da bi olajšali breme našim državljanom, smo v Ljudski skupščini z zakonom podaljšali popolno izpolnitev petletnega plana do konca leta 1952. Vzroki tega so vsem dobro znani, kakor je tudi znano, da se jim nismo mogli izogniti, ker to ni bilo v naših močeh. Tam, kjer je bilo to odvisno od naših delovnih ljudi, so bile daleč presežene ali pa že izpolnjene naloge petletnega plana. Izrabljam priložnost, da izrazim globoko zahvalo delovnim ljudem pri prometu naše države, ki so, po zaslugi svoje junaške požrtvovalnosti, izpolnili petletni plan v štirih letih. Prav tako izrekam zahvalo tudi vsem tistim delovnim ljudem, ki so s svojim samopožrtvovalnim delovnim poletom izpolnili ali izpolnjujejo svoje delovne naloge na srečo naše socialistične skupnosti.

Hudo elementarno nezgodo, ki nas je lani zadela, smo prebrédli po zaslugi tega, da smo se uspešno, izognili

osamitvi, ki jo je hotela na vse moč načine doseči Sovjetska zveza. S svojim doslednim načelnim bojem za mir na svetu in z bojem za ohranitev svoje neodvisnosti si je naša država pridobila visoko priznanje na svetu. Danes nismo več osamljeni, pa tudi ne bomo dovolili, da bi bili osamljeni. Prijatelji miru in mirnega sodelovanja bodo naši prijatelji.

Prizadevamo si, dobro izkoristiti nauke iz preteklih let, zlasti pa iz zadnjega leta, in posvetimo v prihodnje največjo pozornost takim problemom, kot je varčevanje z vsem, kar potrebujejo ljudje za delo in življenje. Naši kmečki delovni ljudje naj v prihodnjem letu posejajo sleherno ped zemlje, posvetijo živinoreji in drugemu vso pozornost, da bi se povečal naš živinski fond, kajti nikdar ne moremo vnaprej vedeti, kakšne neugode nas utegnejo zopet doleteti in kakšnega življenjskega pomena je to lahko za našo državo.

Delovnim ljudem naših tovarn, rudnikov, transporta in vseh drugih delovnih mest želim v 1951. letu nove velike zmage na srečo naše socialistične skupnosti.

Državljeni in državljanke!

Vstopamo v novo 1951. leto s številnimi starimi skrbmi, toda trdno moramo zaupati, da jih bomo uspešno prebrédli. Obracam se na naše delovne ljudi, naše znanstvenike, našo ljudsko inteligenco sploh, posebej pa na našo mladino, naj v letu 1951 napno vse sile pri izpolnjevanju svojih nalog. Glejmo z zaupanjem v našo prihodnost in storimo vse, kar nam nalaga naša dolžnost, ki jo imamo kot državljani socialistične Jugoslavije, da bi izpolnili petletni plan, prav tako pa storimo vse za obrambo našega mirnega razvoja.

Želim srečno 1951. leto vsem državljanom naše države.

končne zmage. To kosanje med elitnimi brigadami v Trbovljah in Hrastniku je doprineslo znatno število ton premoga. V novembru je odnesla prvo nagrado v tekmovanju brigada 24-kratnega udarnika Kmeta Martina na Ojstrem. V mesecu decembru pa so ostro tekmovala za naslov najboljših brigade zopet Kmetova brigada v Hrastniku ter Erjavčeva, Kmetič-Okornova in Petkova brigada v Trbovljah. Ob času, ko pišemo te vrstice, še ni znano, katera teh brigad bo dosegla prvo mesto v mesecu decembru. Glavni tekmeča za ta častni naslov sta Kmetova brigada v Hrastniku in Erjavčeva brigada v Trbovljah. Tudi to ostro tekmovanje navedenih brigad v decembru, kateri so se s prav takim delovnim elanom priključili vsi ostali rudarji, je velik doprinos k častni dosegu letnega plana. Prav tako so pripomogle k tej veliki zmagi rudnika Trbovlje-Hrastnik še dodatne osebne obveze številnih požrtvovalnih članov Partije, sindikata in še drugih. Vsa čast jim, saj so nakopale izredno velike množine premoga.

V sredini meseca decembra se je pojavil dvom za stoo odstotno doseglo letnega plana. Bili so težki dnevi. In zopet so se pokazali trboveljski in hrastniški rudarji, ki v sili še niso nikdar odpovedali. Sklenili so, da se bodo do konca meseca izmenjavali na svojih delovnih mestih, da s podaljšanim delovnim časom pripomorejo k čim večji dnevni produkciji. Tudi ta sklep je dal znatno množino ton premoga.

Izvršeni so bili še razni drugi ukrepi. Tako je upravni odbor rudnika sprejel v zadnjih dneh velike bitke sklep, da so šli vsi delavci zunanjih obratov, ki so trenutno pri svojem delu pogrešljivi, na produkcijsko delo v jamo in na dnevni kop.

Pohvaliti moramo kolektiv rudniške separacije in skupnega prevoza, ki je z brezhibnim in hitrim raztovarjanjem iz jam in z dnevnega kopa došlega premoga skrbel za čim hitrejšo dostavo praznih vozičkov na odkopna delovišča. Prav tako je separacija delala v zadnjih odločilnih dneh velike bitke v treh delovnih izmenah, da primore k čim hitrejšemu pošiljanju tako važnih praznih vagončkov v jamo in na dnevni kop. Pospešili so tempo prometa z vozički.

V petek, 29. decembra, je postalo zopet problematično, bodo li rudarji res dosegli stoo odstotno še manjkajoče množine premoga do letnega plana. Bil je najbolj napet dan te velikanske, tri mesece trajajoče odločilne bitke. Zopet je tehnični štab rudnika tonazo, ki jo je bilo treba še doseči, natančno porazdelil po rudniških obratih. Obratovodstva in rudarji so radevolje sprejeli naloženo jim naloge in se obve-

Gigantska bitka trboveljskih in hrastniških rudarjev končana

Rudnik Trbovlje-Hrastnik je plan za leto 1951 dosegel

Trboveljski in hrastniški rudarji so z združenimi močmi, ramo ob ramo, zmagovito in častno dobojevali v nedeljo, 31. decembra m. l. največjo bitko v rudarski zgodovini Trbovelj in Hrastnika: izpolnili so težko proizvodno nalogo za leto 1950.

Kaj zmore odločnost in volja, kaj zmore ljubezen in predanost svoji ljubljeni socialistični domovini, so pokazali trboveljski in hrastniški rudarji ponovno v mesecu decembru minulega leta, zlasti še v zadnjih dneh velikanske in odločilne bitke za doseglo svojega letnega plana. Se nikoli niso v Trbovljah in Hrastniku pričakovali trenutka, ko bo rudniška sirena naznanila sijajno zmago naših rudarjev, s tako napetostjo kot v nedeljo, 31. decembra. In pričakali so ga. Ob pol 6. uri zvečer je sirena oznanila, da je največji boj naših rudarjev z zmago končan.

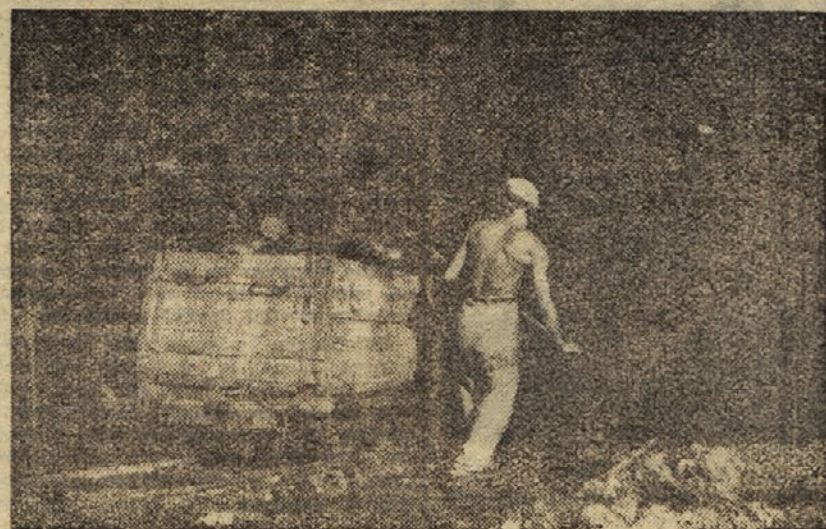
Bitka rudarjev v Trbovljah in Hrastniku je bila težka, ostra in napeta, bila je trdovratna in srdita kot še nikoli prej. Trboveljski in hrastniški rudarski kolektiv je stal pred izredno težavno nalogo. Po združitvi obeh rudnikov Trbovlje in Hrastnik je bilo treba poleg izpolnitve rednega vsakomesečnega proizvodnega plana nadoknaditi še let-

ni primanjkljaj v višini 12,5%, ki je ostal v obratih Ojstro in Hrastnik zaradi težavnih delovnih okoliščin nepokrit. Marsikdo je dvomil, da bo moč v zadnjih treh mesecih minulega leta ta primanjkljaj nadoknaditi. Pa je vrlim rudarjem v Trbovljah in Hrastniku to le uspelo. Uspelo prvič zaradi tega, ker je tehnično vodstvo izdelalo veliki bojni plan do vseh podrobnosti za nadoknadenje produkcijskega primanjkljaja; drugič pa zaradi tega, ker se ni bila nikdar poveza med upravo rudnika, njegovim tehničnim štabom, upravnim odborom, delavskim svetom, Partijo in sindikatom, med posameznimi obrati rudnika in med rudarji obeh združenih rudnikov tako ozka, kot ravno v teh mesecih, zlasti pa še v decembru. Vsi so bili eno. Ta enotnost in solidarnost med vsemi navedenimi naj bo poleg veselja nad veliko zmago zgled in dragocen nauk vsem za bodoče bitke, ki jih bodo združeni trboveljski in hrastniški rudarji še bojevali za svojo ljubljeno državo.

Kako se je vršila bitka

Da je uspelo z ozko povezavo med trboveljskimi in prav tako požrtvovalnimi rudarji v Hrastniku ter njihove-

mu vodstvu dobojevati tako veliko bitko in doseči lanskoletni proizvodni plan, je seveda v izdatni meri pripomoglo veliko tekmovanje med rudarskimi brigadami, ki je bilo razpisano za mesec november, ki pa se je nadaljevalo tudi v mesecu decembru do

Dnevno doseganje plana, je naša osnovna naloga

zali, da za vsako ceno nakopljejo še od njih terjane tone premoga. Tako je bila minuli petek dosežena znatno nad dnevno proizvodno nalogo stoječa produkcija rudnika in v soboto,

30. decembra, še večja, rekordna dnevna proizvodnja, tako da je ostal na zadnji, odločilni dan, v nedeljo, 31. decembra, le še primanjkljaj 2850 ton. Vsi so se oddahnili.

Zadnji dan bitke — poslednji juriš uspešen

V nedeljo, 31. decembra, je bilo treba nakopati torej še 285 vagonov premoga. Ze zjutraj se je zbral v pisarni rudniškega direktorja, ki je bil tega dne nasmejan, njegov tehnični štab, ki je vodil bitko za premog. Zopet je bil napravljen dnevni proizvodni plan in razdeljen po obratih. Vsi so se obvezali, da bodo manjkajoče tone zanesljivo v nedeljo nakopali. V direktorjevi pisarni je bil tega dne zjutraj tudi znani mnogokratni udarnik in ljudski poslanec Zagorišek Anton, ki se je pravkar pripeljal iz Beograda. V njegovi navzočnosti so izračunali, da bo letni plan rudnika dosežen v drugi delovni izmenici okrog pol 6. ure zvečer. In res se je tako zgodilo. Točno ob tej uri je rudniška sirena naznanila, da je častni boj trboveljskih in hrastniških rudarjev zmagovito končan in letni plan dosežen. Kamor si pogledal, povsod si videl veselo, nasmejane, zadovoljne obraze, s katerih si lahko bral znani ponos zasavskih rudarjev.

Ponos rudarjev, ki vedo, kaj so in kaj zmorejo, ponos nad največjo zmago.

Dejali smo že, da smo v tej velikanski bitki, ki se je končala tako sijajno, pridobili dragocen nauk, da je mogoče izvršiti skoraj nedosegljive naloge, če je ves delovni kolektiv med seboj ozko povezan in solidaren. Tako tudi v tem primeru: ozka poveza med vodstvom rudnika, njegovim upravnim odborom in delavskim svetom, Partijo in sindikatom ter zavednimi, poštvovalnimi rudarji s svojim revolucionarnim delovnim poletom. — Ta zgled in nauk je dragocen za vse velike bitke, ki jih bodo naši rudarji še bojevali za svojo ljubljeno socialistično domovino.

Plan rudnika Trbovlje-Hrastnik za leto 1950, je dosežen. Zahvalujemo se vsem našim vrlim rudarjem v Trbovljah in Hrastniku, revolucionarnim borcev za socializem ter jim kličemo: veselo, uspeha polno novo leto in rudarski pozdrav: Srečno!

Odločna bitka zagorskih rudarjev za plan

Rudnik Zagorje je dosegel letni plan proizvodnje z 99,07%, plan za mesec december pa s 100,35%. Vprašuje se: zakaj rudnik Zagorje ni dosegel lanskega letnega plana stoo odstotno?

Glavni vzrok je nedoseganje operativnih planov v prvih mesecih preteklega leta. Neizpolnitev mesečnih planov pa je posledica nedoseganja vsakodnevnih planskih nalog. Razen tega je bilo izvrševanje mesečnih planov odvisno od pomanjkanja delovne sile. Od začetka do konca leta je manjkalo v produkciji okrog 60 mož. Da je bil letni plan v celoti izpolnjen s tako visokim odstotkom, je predvsem zasluga udarnikov in drugih zavodnih rudarjev, ki so s tekmovalnim in delom ob nedeljah dvignili proizvodnjo in v drugi polovici leta omogočali izpolnitev mesečnih proizvodnih nalog. Ob nedeljah je bilo nakopano nad 20.000 ton premoga. Ta številka dovolj zgovorno pričča o visoki politični zavesti zagorskih rudarjev. ProstoVOLjne obveze najzavežnejših rudarjev so dale nadaljnjih 10.000 ton. Pomembni prispevek k izvršitvi plana je lovilna naprava na separaciji, ki daje od meseca julija 1950 dalje dnevno 40 do 50 ton premogovega prahu iz odpadne prahe vode v separaciji.

Zagorski rudnik se je v minulem letu razen s pomanjkanjem delovnih moči boril še z drugimi težavami. Izredno

mokra jama v nekaterih obratih, pronicanje vode v jesenskih in zimskih mesecih v jamo skozi razpoke, ki jih je povzročila suša, delo pod gramozom, lomljen odvoz premoga v Kotredžu, pomanjkanje izvoznih strojev za vinski in loški jašek itd. je imelo za posledico težje delovne pogoje, ki so nižali delovni učinek jame. Te težave je delovni kolektiv junško premagoval, zlasti v drugi polovici leta, ko se je pričelo 6-mesečno tekmovalno v čast 10. obletnice OF. Odlične uspehe je dalo nedvomno tudi dvomesečno medbrigadno tekmovalje, kjer so nekatere brigade prese-gale plan tudi za 40 in še več odstotkov. Rudarski kolektiv si je v okviru šestmesečnega tekmovalja priboril v oktobru in novembru prvo mesto, za kar je dobil od IO OF prehodno zastavo.

Rudarski kolektiv ima v svoji sredi okrog 1930 udarnikov in 2 racionalizatorja. Od teh dela 49 mož že za drugo petletko.

Pril doseganju letnega plana so zasedli posamezni obrati sledeča mesta: prvo mesto si je priboril obrat Kisovec s 102,2%, drugo mesto obrat Kotredž z istim odstotkom tretje mesto Podstrana s 96,2%, četrto mesto pa obrat Semnik s 93,6%. Semnik in Podstrana sta se v preteklem letu borila z velikimi težavami ter je zasluga njihovih poštvovalnih rudarjev, da sta dosegla tako velik odstotek letnega plana.

Najboljši udarniki, ki so s svojim predanim delom pripomogli k tako visoki izpolnitvi plana, so: 24-kratni udarnik Garantini Vinko, 22-kratni udarnik Cretnik Jože, 21-kratni udarnik Jazbinšek Jože in Burkelje Ferdo, 15-kratni udarnik Očepček Viktor in Urbančič Jože, 14-kratni udarnik Roglič Alojz, Stancar Feliks in Dobčnik Alojz, 10-kratnik Sum Anton ter 7-kratna udarnika Hacc Franc in Sopotnik Karel. Omeniti moramo še novatorja, glavnega inženirja rudnika tovariša Malovrha Franca in vodjo separacijske delavnice, ki sta izvedla lovilno napravo za premogovni prah na separaciji in z njo pripomogla rudniku k višji dnevni produkciji.

Odločilnega pomena za izvršitev letnega plana je vesikator aktivno delo sindikalne in partijske organizacije ter uprave rudnika z delavskim svetom in upravnim odborom. Tesno in harmonično sodelovanje navedenih organizacij z upravo rudnika je rodilo popoln uspeh.

Nikdo nas ne odvrne, da ne bi bili pripravljene delati z vsemi silami za uresničitev petletnega plana

Tudi v trboveljskem okraju so se vršila dne 29. in 30. decembra m.l. velika zborovanja, na katerih so obravnavali predlog, ki ga je stavil pred dnevi na Ljudski skupščini FLRJ predsednik gospodarskega sveta tovariš Boris Kidrič, da se petletni plan naše države spričo elementarnih ovir, ki so nastale v naši državi v letu 1950, podaljša za eno leto.

Tako se je vršilo veliko zborovanje v Delavskem domu v Trbovljah v petek, 29. decembra m.l. popoldne, in se ga je udeležilo veliko število rudarjev in ostalega prebivalstva. Veliko ljudi ni moglo več v nabito dvorano in so stali v predvorani in zunaj. Zbranim poslušalcem je spregovoril član GO ZSS, tovariš Albreht Roman, ki je očitno politični položaj v svetu in doma ter pomen predloga tovariša Borisa Kidriča v Ljudski skupščini. Vsi navzoči so z razumevanjem in pritrjevanjem sledili govoru tovariša Albrehta Romana. Po tem govoru je tovariš Suštar Stane predlagal, da se pošlje Prezidiu Ljudske skupščine v Beograd pozdravna resolucija. Vsi so odobravanjem sprejeli to resolucijo.

Enaka zborovanja so bila tudi v Zagorju in Hrastniku. Tudi tam so z ra-

zumevanjem sprejeli sklep Ljudske skupščine, da se naš petletni plan podaljša za eno leto.

Cementarna Zidani most dosegla predčasno svoj letni plan

Delovni kolektiv cementarne v Zidanem mostu nam je poslal te dni pismo, v katerem nam sporoča, da so delavci tega podjetja brali v časopisih, da je cementarna v Anhovem kot prva cementarna dosegla pred dnevi svoj letni plan. V pismu nam pišejo, da je delavstvo tovarne v Zidanem mostu izvršilo svojo letno proizvodno nalogo že 23. novembra m. l., da pa časopisi tega niso objavili.

Mi jim čestitamo k tako lepemu uspehu, zlasti še, ker so delavci tovarne v Zidanem mostu opravili svojo letno nalogo s starimi, že izrabljenimi stroji, ki jih z veliko poštvovalnostjo popravljajo in vzdržujejo. Prepričani smo, da bo kolektiv zidanmostke tovarne vršil zadane mu naloge tudi v prihodnje z enako poštvovalnostjo in prid naše ljubljene države in mu ob njegovem nadaljnjem prizadevanju želimo čim lepši uspeh.

Zveza borcev NOB trboveljskega okraja pred II. kongresom ZB NOB Slovenije

Akoravno smo imeli v zadnjih dneh izredno slabo vreme, so se delegati krajevnih Zvez borcev našega okraja zbrali k zasedanju polnoštevno (ter si izvolili nov odbor in delegate za II. kongres ZB NOB Slovenije).

Zborovanje plenuma ZB se je vršilo v nedeljo 24. decembra v Trbovljah, in mu je prisostvoval tudi član glavnega odbora ZB NOB Slovenije, tov. Ribič Lojze. Podpredsednik okrajnega odbora ZB, tovariš Pečar Otmar je v svojih izvajanjih prikazal naloge ZB, orisal pa tudi politični položaj v svetu in doma iz organizacijskega poročila je razvidno, da so se krajevne zveze, ki jih je v trboveljskem okraju 18 ter štejejo 3606 članov, vključile v tekmovalje v počastitev 10. obletnice OF Slovenije, da pa aktivnost krajevnih zvez ni na zadostni višini. Temu je kriva v veliki meri neaktivnost okrajnega odbora ZB samega. Od krajevnih zvez je dosegla najboljši uspehe krajevna zveza ZB v Zagorju, za njo radeška in hrastniška, v Trbovljah pa je zveza dosegla malo bolj ši razmah šele v zadnjem času.

V okraju je, kakor že zgoraj rečeno, 3606 članov, kar pa je za trboveljski okraj veliko premalo. Plenum si je v svojih sklepih zadal nalogo da poveča število članov za 2000 in to do 27. aprila 1951.

V glavnem je bilo delo krajevnih zvez in okrajnega odbora ZB usmerjeno le na odkrivanje spominskih plošč in spomenikov padlim borcev, ki so jih odkrili v okraju 38. Vse premajhna pažnja pa se je posvečala razvoju kulturno-prosvetnega dela in zbiranju zgodovinskega materiala, kar je poleg premajhnega števila članskega ena izmed osnovnih slabosti krajevnih zvez in okrajnega odbora ZB.

V diskusiji, ki je bila bogata, se je poudarjala potreba večje pomoči naših vasi, nujnost razvoja kulturno-prosvetnega dela, povečanje števila članskega, nadalje da je potrebno, da okrajni odbor ZB pogosteje obiskuje krajevne zveze in jim nudi pomoč. Ne sme se zgoditi, da člani okrajnega odbora nekaterih krajevnih zvez v teku leta niso obiskali niti enkrat, kot se je to pripetilo.

V razpravi je govoril tudi tovariš Ribič Lojze, borcev iz leta 1941, ki je pozdravil plenum v imenu GO ZB

NOB Slovenije ter v svojih izvajanjih podčrtal svetovnopolično situacijo, o kateri je treba, da je poučen sleherni član ZB. Potrebno je, da pojasnjuje politični položaj v svetu vsak član ZB vsem ostalim tovarišem, kot so to delali borci že v letu 1941, ko so odšli prvič v borbo, tako je dejal tovariš Ribič.

V novi okrajni odbor Zveze borcev je bilo izvoljenih 10 članov, za delegate pa 15 delegatov, med njimi tovarišica Lidija Sentjurčeva, tovariš Ribič Lojze kakor tudi prvoborci Kluckej Franc, Sorn Ivan in še drugi najboljši in najzaslužnejši člani. Ob zaključku so bile odposlane pozdravne resolucije GO ZB NOB Slovenije, GO ZB NOB Jugoslavije in CK KPJ ter sprejeti sklepi za nadaljnje delo.

V imenu novega odbora je spregovoril še tovariš Sorn Ivan, ki je dejal, da se bo novi odbor potrudil izvršiti vse naloge, nujno pa je, da nudijo potrebno pomoč okrajnemu odboru ZB tudi vse krajevne Zveze Borcev.

Čestitke iz JA

Vsem domačim, znancem in prijateljem!

Podpisani sinovi črnih revirjev se vas spominjajo z daljnega juga naše domovine, hkrati pa vam kličejo srečno in veselo novo leto 1951!

Zorčič Jože, Zorko Milan, Kovač Slavko in Prelesnik Karl.

Novoletna jelka na VI. terenu v Trbovljah

Pionirji VI. terena v Trbovljah so praznovali Novoletno jelko v nedeljo, 31. decembra m. l. popoldne v rudniški čakalnici na vzhodnem obratu.

Hoteli so uprizoriti igro »Dedka Mrzaka«, »Snegulčico« ali »Rdečo kapico«, a ni bilo mogoče, ker so bili igralci zaposleni drugje. Tako so sami pripravili pisan spored, ki je obsegal 26 točk. Režiser te prisrčne prireditve je bil tov. Drnovšek Branko.

POIZVEDBA

V noči od 24. na 25. december, od 12. do pol 2. ure, sta bili ukradeni na verandji pri Poklsku v Lokah dve sliki. Kdor bi vedel za krivca, dobi lepo nagrado.

Poklsček Albin, Trbovlje

Garantini Viktor,
24-kratni udarnik rudnika Zagorje

Novoletna jelka — radost in veselje najmlajših

Veseli je bilo gledati naše najmlajše, ki so se v dneh 29. in 30. decembra zbirali v naših dvoranah in drugih prostorih, ki so bili vsi slavnostno pripravljani in okrašeni za lep otroški praznik — Novoletno jelko. Povsod so slovensko razpoloženi pričakovali prihod Dedka Mraza.

V Trbovljah je bilo obdarovanih nad 3000 otrok

V Trbovljah je veliko število otrok. Akoravno so dvorane in druge prostore po trboveljski dolini pravočasno pripravljali za praznovanje Novoletne jelke, je bilo za obdarovanje tolike množice malčkov treba opraviti še mnogo dela, da se prostori in vse ostalo uredi v pičlih dveh dneh, ki sta bila na razpolago.

Minuli petek je bilo prvo otroško veselje. Del naših najmlajših je praznoval Novoletno jelko v trboveljskem Delavskem domu. Pogled po dvorani je bil pravilčno lep. Cela dvorana je bila v snežnih kosmičih, pred odrom pa sta stali dve veliki jelki. Prihod Dedka Mraza je mladina pričakovala seveda nestrpno. Tovariš Pajk Bojan je ob začetku proslave pozdravil najprej vse zbrane malčke in starše ter jim obrazložil pomen praznika. Novoletne jelke, za njim pa je prišel težko pričakovani Dedek Mraz. In prišel je ter stonil, kakor je pač prav; pridne je pohvalil, poredne pa posvaril. Sledeča pravična igra »Janko in Metka« je razveselila številni otroški drobci, z užitkom pa so je gledali tudi vsi starejši. Uprižorili so jo otroci v o. d. osnovne šole, čarovnico pa je prikazala znana igralka našega središčnega gledališča, tovarišica Mica Bizjakova. Vse prekmalu je bilo konec te lepe otroške praznitve.

Sledila je pogostitev malčkov v dvorani rudniške restavracije, kjer je vsak dobil čaj, zavojček sladkarij,

šolske zvezke, masleno štruco in še druge dobrote.

Gornji del Trbovelj je praznoval Novoletno jelko v okrajni dvorani.

Jurček in trije razbojnik

V okrajni dvorani je obhajala Novoletno jelko predšolska mladina zgoranjih Trbovelj v petek, 29. decembra, v soboto pa učenci tamošnje osnovne šole. Tudi ta dvorana je bila za ta lep otroški praznik skrbno pripravljena. Mladina je pričakala in videla Dedka Mraza, gledala pa tudi z užitkom lutkovno igrano »Jurček in trije razbojniki«, ki so jo priredili člani LMS mesta Trbovlje. Sledila je pogostitev in obdaritev vseh otrok v Domu kulture.

Novoletna jelka v Dečjih jastikah

Za mlade goste, ki domujejo v lepih rudniških otroških jastkih v Trbovljah, je bila za praznovanje Novoletne jelke pripravljena dnevna soba v tem domu. Te prirske praznitve sta se udeležila poleg otrok in staršev tudi predsednik upravnega odbora rudniške, tovariš Zupančič Ivan in pomočnik direktorja, tovariš Sternaša Anton. Upravnica jasli je pozdravila vse goste ter jim očitala pomen tega otroškega praznika, nato pa je prišel ob zvokih harmonike Dedek Mraz, ki sta ga spremljala dva škrata, eden s harmoniko, drugi s kitaro, zajček in lisica pa sta nosila darila.

Obdarovani so bili vsi malčki. Nekateri so prihajali plašno, drugi pa pogumno kar sami brez spremstva. Bil je lep večer, ki se ga bodo otroci še dolgo spominjali, v njihovih srčkih pa jim bo cvetela in rasla ljubezen do naše socialistične domovine, ki misli in skrbi zanje.

Po obdaritvi malčkov je Dedek Mraz obiskal še kolektiv teh dečjih

jasli ter izročil članom te ustanove okusna darila v obliki knjig.

Novoletno jelko so obhajali tudi v Domu igre in dela.

Prav tako so praznovali Novoletno jelko malčki v Hrastniku, kjer so gledali igro »Dedek Mraz«, obhajali so jo nadalje tudi v Zagorju, vendar približjih poročil o tem otroškem slavnju nismo še prejeli.

Najmlajši pionirji pogumno stopajo v 5. leto Titove petletke

Pionirska organizacija, ki je dobila nove organizacijske oblike, je pričela v večini trboveljskega okraja dobro delovati. V vseh odredih okraja so bili pred kratkim izvoljeni pionirski sveti, pretekli teden pa je bil izvoljen tudi okrajni pionirski svet. Povsod, kjer so sestavo novih pionirskih svetov pravilno razumeli, se delo pionirjev odvija, kot narekuje statut pionirske organizacije.

Do sedaj je bilo mnogo pionirskih odredov, ki so bili navezani stari nase in niso imeli nobene pomoči od nikoder, zlasti ne od množičnih organizacij, ki bi jim morale nuditi največjo pomoč. Tak nepravilen odnos se zaznamuje na Razborju in v Kolovratu. Posebno graje vredno pa je, da se je tak primer zgodil tudi v pionirski organizaciji v trboveljski šoli II.

Pionirji v trboveljskem okraju so si v okviru svojih organizacij ustanovili razne krožke ter delujejo v dramatskem, recitatorskem, pevskem, folklornem, šahovskem, prirodoslovnem, sadjarskem, čebelarstvu, risarskem, tehničnem, filatelističnem, planinskem, gasilskem, fizikulturnem in foto-krožku ter krožku za ročna dela. Največkrat so pionirji sami organizirali te različne krožke, v katere so se posamezniki vključili po svojem zanimanju. Imeli pa smo tudi primere, da so ponekod

V celotnem trboveljskem okraju je bilo obdarovanih nad 10.000 otrok. Na vseh prireditvah je prišla do izraza skrb naše ljudske oblasti, da razveseli naše najmlajše. Ze uspešno proslavo Novoletne jelke moramo izreči pohvalo ženam v Trbovljah, Zagorju, Hrastniku in Radečah ter v ostalih krajih. Po celotnem okraju so žene pridno pekile pecivo, pomagale pri okrasitvah prostorov in pri obdaritvah. Prav tako gre pohvala vsem ostalim, ki so pripomogli, da je ta otroško slavnje tako lepo uspelo.

določali te krožke na roditeljskih sestankih.

Značilno za pionirske odrede na vasi je, da so se pionirji odločili za tiste krožke, ki najbolj ustrezajo strukturi tistega kraja. Na vasi prevladujejo sadjarski in čebelarški krožki poleg kulturno-zabavnega in tehničnih krožkov. Vsak odred ima dramatski krožek, šahovski ali pa literarni, kar pokazuje jasno, da si naši najmlajši na vasi želijo izzivljati tako kot v industrijskih centrih, namreč na kulturno-umetniškem področju. Posebno zanimivo pa je, da so se pionirji v Dolah pri Litiji odločili za filatelistični krožek, ki ga imajo poleg teh samo še pionirji na trboveljski šoli I.

Pravilen odnos do izvenšolskega člena pionirjev kaže odredni svet v Podkumu, kjer so bili lansko leto najmlajši v okraju. Tu so ustanovili čebelarški krožek, nek kmet pa jim je podaril brezplačno ves les za čebelnjak. V Radečah ima n. pr. dramatski in šahovski krožek dobre vodje, medtem ko jih ostali krožki nimajo, da bi se njih delo pravilno odvijalo, razen gasilškega. Aktivnost nekaterih pionirskih svetov v našem okraju naj bi vzpodbuda ostalim pionirskim svetom, na drugi strani pa množičnim organizacijam.

Milada Smid:

Spomin na Tončko Čečevo

Ko so doživeli Nemci velik poraz pri Stalingradu, so začeli malce prenehovati z množičnimi streljanji. Zato so tembolj pošiljali svoje nasprotnike v smrtna taborišča. Z enim takih transportov so poslali v mariborsko jetnišnico kot zbirališče Tončko Čečevo. Določili so jo z nekaj drugimi prav v našo celico. S pozdravom in smehom na ustih je vstopila. V njeni drži ni bilo pobitosti in ne obupa, ampak odločnost. Mislija sem že, da so jo gestapovci umorili in mi je bilo drago, da sem jo zagledala živo. Čez nekaj časa se vsede poleg mene in začne pripovedovati:

»Ko sem šla nekoč s skupino aktivistov po gozdu (ne pomnim več natančno, kateri kraj je imenovala), smo bili nepričakovano napadeni. Začeli so na nas streljati. Pri tej priložnosti je padel aktivist Sorčan. Obstreljena v nogo sem bežala, kar so mi dale noge moči, ter se skrila med koruzo. Noga mi je začela močno krvaveti, oslabele sem od izgube krvi. Morala sem iskati človeške pomoči. Na cesti zagledam prazen senen voz in dva voznika. Zatečem se tja, ter prosim neznanca človeka, naj me odpeljeta na njihov dom, da si obvežem ranjeno nogo. Iz njunega razgovora sem spoznala, da sta oče in sin. Kmalu med vožnjo se mlajši, pod neko pretevo odstrani in čez nekaj časa privede nemška orožnika, ki sta me aretirala. Takoj sem spoznala izdajstvo tega mladega podleža ter mu pljunila v obraz. Če ne bi bila ranjena, bi me nikoli ne vlovili.

Zaprli so me v »stari pisarna«. Začelo se je običajno zasliševanje z mučenjem, a jaz sem molčala. Nekega dne pride v celico po mene gestapovec, me vleče za lase ter pravi: »Glej, glej, kako je lepo sfrizirana, kot kačka dama, ki gre na ples. Jaz te bom sfriziral kot se za glavno banditko

spodobiti.« Pripeljali so k meni še nekaj drugih mučnikov, ter nas peljali po celjskih ulicah. Navezali so nam tablice z napisi, da smo največji banditi itd. Postavili so nas pred Narodni dom in zraven nas nametali še nekaj zverinsko umorjenih partizanov. Začela se je njihova kulturna komedija. Ljudje so se vzhajali mimo nas in nas gledali. Vzklikala sem Jugoslaviji, Titu in zaveznikom. Pri vsakem vzkliku so me gestapovci tepli po ustih, prav posebno se je pri tem izkazal gestapovec Plankel. Pokazala sem jim, da preziram smrt in muke, ker se borim za lepšo bodočnost, za svobodo.

Nekoč se je pripeljal iz Maribora standartenfirer Zopker, ki me je cele ure brezuspešno zasliševal. Pretepal me ni, pa saj je imel za to svoje rabeljske hlapce. Ponujal mi je cigarete, ter se spustil z menoj v debato o politiki; v obraz sem mu rekla, da bo Nemčija vojna izgubila, da so vsi narodi zoper njo, ker izvaja tak teror. Hinavsko se je izrazil, da sicer spoštuje moje junaštvo, vendar pa da me morajo likvidirati, ker sem glavna duševna voditeljica komunizma.

Moja obstreljena noga se ni hotela zaceliti, ustrelitj pa me še niso hoteli, ker so mislili, da bodo po daljšem »oblegavanju« vendar kaj od mene izvedli. Zato so me poslali v Gradec v jetniško bolnico. Do poznega mraka sem čitala knjige, oči nisem hranila, vedoč da jih itak ne bom potrebovala. Ko so me za silo ozdraveli in me poslali nazaj v Celje, sem mislila, da me bodo najbrž tam ustrelili. Celjski gestapovci so mi žugali, da me bodo poslali na tak kraj, kjer me bodo jetniki, ki so zaprti zaradi sodelovanja z menoj, sami mučili in umorili.

Paznica Zorijan me je pošiljala vsak dan na hodnik po vodo. Nekega

dopolndneva me prosi Čečevo, če sme iti ona po vodo namesto mene Zorijana. nova je dovolila. Vrnila se je z vodo pa ni nič povedala zakaj je želela na hodnik. Ko je paznica odšla mi je rekla, da ima težke slutnje, in da jo slutnje nikoli ne varajo. Nekaj ur nato so se vrata celice odprla in paznica Tuš je poklicala Tončko. Pomenljivo me je pogledala, češ, sedaj vidiš, da moje slutnje niso bile prazne. Ni se več vrnila v celico.

Čez tri dni nas je paznica vodila na izprehod po dvorišču. Prišle so jetnice tudi iz drugih celic. Zagledala sem med njimi Čečevo, glavo je imela povito s cunjami, komaj je hodila. Ko sva se pri sprehajanju srečale, mi je uspelo z njo spregovoriti nekaj besed. Rekla mi je, da je bila takrat na hodniku izdana. Ko sem jo vprašala kdo jo je izdal, je pokazala na neko O.T. iz Ormoža. Več nisem mogla vprašati.

Mene z materjo so prestavili v drugo celico. Raznica Tuš je rekla, da medve govori skozi okno z jetnicami v drugih celicah. Istotako so v to celico prestavili tudi Melher Marijo in Kronovšek Justino iz Maribora.

Na pepelnico sredo 1943 so v Mariboru zopet streljali. Takrat so ustrelili mučnike, ki so jih imeli na krvavi rastavi v Celju. Med njimi je bilo tudi 18-letna partizanka Punc Marta iz Savinjske doline. Paznice so pravile, da je ta deklica pred ustrelitvijo od groze popolnoma osvela. Mislija sem da so s temi žrtvami ustrelili tudi Tončko, pa ni bilo tako.

Nekaj dni po tem streljanju so privedli Čečevo v našo celico. Na sebi je imela raztrgano obleko, na golih nogah bele sandale, držala je od mraza. Vprašala sem jo kaj se je zgodilo z njo, ko jo je paznica Tuš poklicala iz celice. Pripovedovala mi je naslednje:

»Ko sem šla na hodnik po vodo, ni bilo paznice zraven. Pokukala sem skozi linico neke male celice. V njej sem zagledala aktivistko Smid iz Maribora in znanco O.T. iz Ormoža,

Smidova me je vprašala kaj naj govorim pri zaslišanju, nakar sem ji odgovorila, da naj taji kar se da. O.T. je ta pogovor izdala gestapovcem, kar sem pozneje pri zaslišanju spoznala, ko so me zaradi tega pretepal, metaš. In hodili po meni. Od udarcev mi je teklo iz ušes, po životu pa sem imela polno ran in hudo vročino. Dali so me v splošno bolnico, nato pa nazaj v bolniško sobo jetnišnice. Sedaj pa ne vem kaj nameravajo z menoj — najbrž me bodo umorili.«

Čečevo Tončka je bila res ena najplemenitejših komunistk. Vsaki sojetnici je pomagala, z vsemi je bila prijazna, če je pa od katere dobila kak kosček kruha, ga je razdelila tako, da je vsaka nekaj dobila. Nikoli ni bila čemerna, vedno je prepevala partizanske pesmi, vedno je bila nasmejana. Vse smo jo občudovale, ona je res prezirala smrt in mučenje.

Ena najplemenitejših deklet v naši celici je bila Rajh Nadica iz Ljutomer. Ta je podarila Tončki topel baržunast plašč in močne čevlje. Ko so Tončko kmalu na to poslali s transportom v Osviecizim, je bila vsaj obtečena.

Veliko ljudi, ki so poznali to herojsko ženo, mislijo, da je bila ustreljena. Pa ni bilo tako. Namenili so ji počasno umiranje v najzloglasnejšem taborišču smrti — Osviecizimu. Tam so ji naše interniranke pomagale lajšati trpienje. Uspelo jim je, da so pri jetnicah, katere so imele funkcije, izposlovala lažje delo in sicer, da je morala bolnično vročino. Ni bilo mogoče ohraniti to dragoceno življenje, dobila je kužno bolezen in umrla. Tako je končala pot svojega trdega življenja, borba in junakinja, katere življenjski smoter je bil zmaga nad izkoriščanjem in zatiranjem delovnih ljudi. Zapustila je med našimi vrstami najglobljo vrzel, nikdar je ne bomo pozabili.

Večna slava ženi heroju, Antoniji Čečevi!

Vsak 10 trboveljčan je planinec

Ob zaključku leta je imelo občni zbor Planinsko društvo Trbovlje, ki je eno izmed največjih planinskih društev v Sloveniji. Društvo ima 1488 članov, med njimi 24% mladincev. Stanje članov je v primeri s predvojnimi višje za 500%. Kako velik razmah je doseglo planinstvo v Trbovljah, se vidi iz tega, da je planinsko kočjo na Mrzlici, ki jo oskrbujejo trboveljski planinci, v letu 1950 obiskalo nad 8500 registriranih ljubiteljev planin.

V letu 1950 je planinsko društvo v Trbovljah dogradilo pri svoji koči na Mrzlici prizidek, s katerim se je pridobilo 20 ležišč, tako da razpolaga kočja na Mrzlici sedaj s 30 ležišči. Pri teh delih so opravili člani društva nad 750 prostovoljnih ur. Velike naloge se je lotilo društvo, ko je pričelo z elektrifikacijo kočje na Mrzlici. Mnogo truda je bilo vložena v trasiranje izredno dolgega električnega voda do kočje in postavljanje napeljavnih drog, kjer je bilo opravljenih 3500 delovnih ur. Električna luč na Mrzlici še ni zasvetila, ker društvo še ni dobilo potrebne bakrene žice za dolgi električni vod.

Društvo pa je sodelovalo tudi drugod. Tako je tekmovalo pri delu za volitve v zvezno skupščino spomladi in doseglo v Sloveniji 3. mesto, v prvomajskem tekmovanju pa drugo mesto. V tekmovanju alpinističnih odsekov Slovenije je AO društva Trbovlje dosegel prvo mesto ter bil hkrati na alpinistnem posvetovanju v mesecu juniju v Vratih priznan kot najboljši odsek v Sloveniji. Z vztrajnim delom se je trboveljski AO uvrstil med najboljše in dosegel prvo nagrado, toda žal je to priznanje ostalo samo v zapisniku posvetovanja, nagrade pa AO Trbovlje doslej še ni prejel.

Na rojstni dan maršala Tita je društvo v Trbovljah doseglo eno izmed največjih priznanj: prav na ta dan sta bila v alpinističnem odseku priznana prva dva alpinista po osvoboditvi v Zasavju. Nadaljnje delo AO Trbovlje je rodilo nove uspehe ter je bilo v mesecu novembru priznanih še 8 alpinistov.

Za uspešni razvoj društva pa gre zahvala predvsem njegovemu upravljavemu odboru, ki se je nesebično trudil za razvoj društva, nadahnje MLO Trbovlje, rudniku Trbovlje-Hrastnik, okrajnemu magazinu v Trbovljah, sindikatu rudarjev in okrajnemu odkupnemu podjetju v Trbovljah, ki so pomagali k razvoju društva denarno in materialno.

V teku letošnjega leta so se dogodile v društvu organizacijske spremembe ter se je za južni del trboveljske doline osnovalo novo društvo in sicer Planinsko društvo Kum. Novo društvo je takoj po ustanovitvi prevzelo pod svojo upravo planinsko postojanko na Kumu. Poleg osnivanja tega novega planinskega društva v Trbovljah so se naši planinci lotili ustanavljanja 12 planinskih skupin po podjetjih v ustanovah v Trbovljah. Take skupine so se ustanovile na rudniški separaciji v Trbovljah, v elektrarni, CRD, rudarski šoli, internatu, okrajnemu magazinu, delavskemu tehnikumu, obrtni šoli, gimnaziji, okrajnemu ljudskemu odboru v Trbovljah, strojnemu obratu rudnika in na Dobovcu.

V teku leta je v društvu delovalo več odsekov in sicer alpinistični, propagandni, markacijski in gospodarski. Propagandni odsek je skrbel za organizacijo skupinskih izletov, ki jih je bilo 38. Poleg alpinističnega odseka je eden izmed najdelavnejših markacijski odsek, ki ga je v zvezi vodil Gustl Kostanjšek. Premarkirano je bilo 112 kilometrov poti in nabitih 14 smernih tablic in sicer na območju Kuma, Mrzlice in Planine. Društvo je namestilo na železniški postaji v Trbovljah lep planinski zemljevid.

V diskusiji so člani dejali med drugim, da je treba prirediti še več izletov, pritegniti pa v vrste planincev še več mladine, da se jo odtegne kvarnemu obiskovanju gostiln in pijančevanju.

Po izvolitvi novega odbora so bili sprejeti sklepi za nadaljnje delo, v katerih so se člani obvezali, da bodo elektrifikacijo kočje na Mrzlici dovršili čim prej, posvetili pa bodo tudi vso pozornost izvenarmijski vzgoji z vzgajanjem mladih planincev. V počastitev 10. obletnice OF Slovenije bodo s pomočjo ostalih planinskih društev organizirali planinsko štafeto, prav tako tudi Titovo štafeto. Priredili bodo večje število planinskih predavanj, v Radečah pa ustanovili planinsko skupino. Organizirali bodo tri-dnevni zimski in 6-dnevni letni tečaj za alpiniste. Važna naloga društva bo tudi ureditev pionirskega odseka pri upravljavem odboru.

Ob koncu še nekaj, kar je tako lepo povedal tajnik društva v svojem poročilu: Vsi, ki hodite na naše planine, čuvajte planinsko floro! Ne trgajte na svojih poteh po naših hribih in gorah nežnih zvezic, te edinstvene lepote naših planin!

električni vod od Milns do Sv. Gore (6 km), opremili in elektrificirali za družno ekonomijo Senožeti (St. Lampert) ter popravili turbino v Mošeniku. Na državni ekonomiji v Ponočičah so temeljito popravili električno in vodovodno omrežje ter napravili kontrolno tehtnico za molžo krav. V Vidergi pri Sv. Gori so člani kluba pomagali pri instalaciji električne razsvetljave. Pri elektrifikaciji vasi so priredili več predavanj in pomagali z nasveti. Izvedli so tudi teoretični tečaj za šoferje za mladino. Izpite za šoferje je v tem tečaju napravilo 6 mladincev. — Delegat Glavnega odbora Ljudske tehnike je pohvalno ocenil delo kluba in naglasil, naj klub svojo dejavnost še bolj razširi in poglobi.

Po temeljitih pretresu vseh danih možnosti so na občnem zboru sestavili plan dela za leto 1951. Ta plan je vsebinsko zelo bogat in priobčujemo samo glavne točke:

Za I. četrtletje bo klub organiziral elektro-strojni tečaj za pridobitev potrebne kvalifikacije za višji naziv. Klub se bo povezal s pionirskimi štabi ter priredil za pionirje več predavanj iz elektro-strojne stroke z namenom, da zbudi v mladini zanimanje za tehniko.

Za II. četrtletje bo elektro-strojna zveza organizirala pet izletov v razne tovarne, kjer si bodo v vzornih delav-

nicah ogledali način dela. Kar bodo opazili dobrega in koristnega, bodo prenesli na svoja delovišča. — Tudi v tem četrtletju bodo nadaljevali s predavanji za pionirje.

V III. četrtletju bodo člani kluba aktivno sodelovali pri elektrifikaciji vasi pod geslom: »V vsako vas, v vsako kočjo električno svetilko!« Razen tega bodo pomagali vasi, da se reši tehnične zaostalosti. Za mlajše člane in nečlane bodo priredili več predavanj iz elektro-strojne stroke, uvažali bodo mlade ljudi v praktično delo ter jih pripravljali za odsluženje vojaškega roka z raznimi tehničnimi krožki (radiotelegrafske stroke in podobno). Uprava rudnika naj bi v to svrhu dala klubu primerno delavnico, ki bi služila za študij in praktično delo.

V IV. četrtletju se bodo člani kluba posvetili lastni novatorstvu in racionalizatorstvu. Poskušali bodo izpopolniti pomanjkljivo mehanizacijo v rudniških obratih. — Število članov hočejo povečati na trikratni stavež.

Iz pregleda dosedanjega dela, plana za 1951 in iz živahne in plodne diskusije na občnem zboru sklepamo, da so člani elektro-strojne zveze doslej vložili precej truda in da imajo trdno voljo zastaviti tudi v prihodnje vse sile za plodonosni razvoj kluba, ki bo nedvomno mnogo pripomogel k tehničnemu napredku Zagorja in njegovega zaledja.

Zasavski ocvirki

V Trbovljah imamo tako navdušene prijatelje »Tarzana«, da kar ne morejo pričakati njegovega najnovejšega filma. Tako so se šli trije fantje na dan Novega leta zjutraj v dvorani Delavskega doma kar sami »Tarzana« in delali na balkonu vratolomne akrobacije. Zal ta sijajna predstava ni imela zaželenega »happy end«, kajti enega teh drznih akrobatov so odnesli — v bolnico...

V zgornjih Trbovljah sta bili pred vojno dve mesnici, danes pa je samo ena, akoravno stanuje tamkaj najmanj še enkrat toliko ljudi. Tako se je zgodilo minulo soboto, da so gospodinjice še o polnoči čakale v mesnici Trtnik na meso. Mnogo žen zaradi »ozkega grla« v mesnici ni dobilo za nedeljo mesa. Prav tako v spodnjih Trbovljah niso prišle vse na vrsto. Neka gospodinja je morala, ker tudi ni dobila mesa, a mesec je bil pri kraju in v zadregi ni vedela, kaj naj pripravi družini na Silvestrovo nedeljo za kosilo, prinesla je sili na mizo za južino — prežganko! — Mislite, da bi teh in podobnih neveselosti ne bilo mogoče odpraviti? — Pač! Tega mnenja je v Trbovljah mnogo ljudi. Treba je samo nekaj: malo več dobre volje!

Nekaj podobnega se je zgodilo te dni še neke drugje. Ljudje so se hoteli na Silvestrov večer sprostiti — kdo naj jim zameri — pa ni bilo v Trbovljah zadosti prostorov za sprejem velikega števila gostov. Zal tudi tukaj naša »neozdravljiva« bolezen: ozko grlo. V Delavskem domu in Domu kulture je bila na Silvestrov večer neznosna gneča, dvorana v restavraciji.

Drobne zanimivosti

Smučarski koledarček je izšel. Platno 60 din, usnje 100 din. Naroča se pri Smučarski zvezi Slovenije, Ljubljana, Gajeva 3.

Crvena zvezda bo gostovala v Zahodni Nemčiji, kjer bo igrala 6. t. m. z Münchenom 1880.

Skupščina Nogometne zveze Jugoslavije bo v dneh 27. in 28. januarja v Beogradu.

Kako dolgo še?

Mnogi naši športniki, predvsem pa ljubitelji nogometne igre, se sprašujejo, zakaj republiško prvenstvo tekmovanje v nogometu še vedno ni končano. Vse športne zveze v Sloveniji so zaključile svoja prvenstva in so že izdelale načrt za novo sezono, le Nogometna zveza Slovenije tekmovanja ne more končati. V prvi, drugi in nacionalni ligi ter v vseh republiških prvenstvih so znani prvaki, medtem ko Slovenija še vedno nima svojega prvaka za leto 1950. kar organizatorju prava gotovo ni v ponos.

ciji in v CRD in še drugje, ki bi lahko sprejele veliko ljudi in kjer bi lahko igrale naše številne godbe, pa so bile na Silvestrov večer zaprte. — Razmišljajmo o tej in še drugih naših nerodnosti, ki jih po nepotrebnem delamo in jih v prihodnje z dobro voljo — samo te je treba — odpravimo! Verjemite, da gre! Da se z dobro voljo delajo dužde — to smo videli te dni na rudniku od izpolnitvi letnega plana. Učimo se, delajmo prav — po petih letih šole in izkušenj je že vendar čas za to — in verjemite — lepše nam bo! — Pozdravljeni!

RAZGLAS

Na Silvestrov večer sem izgubil listnico, v njej vojaško knjižico, odločbo o prevedbi, udarniške izkaznice, nekaj industrijskih bonov in manjšo vsoto denarja. Prosim poštenega najditelja, da mi vrne dokumente, v nasprotnem primeru pa jih preklicujem za neveljavne.

Hančič Jože, Trbovlje I., Loke 351

KINEMATOGRAFI

KINO »TRIGLAVA« Zagorje predvaja od petka do torika 9. januarja 1951 ob 3., 5. in 7. uri zvečer ameriški film »Tarzan v New Yorku«. V glavni vlogi Jonny Weissmüller. V sredo 10. in četrtek 11. ob 5. in 7. uri »Njen obraz«.

KINO TRBOVLJE

predvaja italijanski film »Mlin na Padu«. Predstave od sobote do ponedeljka. Matineja v nedeljo dopoldne ob 10. uri.

SINDIKALNO GLEDALISCE TRBOVLJE

V soboto 6. januarja 1951 ob 19.30 v dvorani Delavskega doma Branislav Nušić: »Gospa ministrica«, šestič. Preskrbite si vstopnice v prodajni v knjigarni Državne založbe v Trbovljah.

Ureja uredniški odbor. — Odgovorni urednik Stane Suštar. — Nastov uredništva: Trbovlje, uprava rudnika rjavega premoga Trbovlje-Hrastnik. — Telefon 54. — Bančni račun pri KB Trbovlje 614-31122-0. — Tiska Tiskarna »Slovenskega poročevalca« v Ljubljani. — Poštnina plačana v gotovini. Četrtletna naročnina v letu 1951 je 25.— din, polletna 50.— din, celoletna 100.— din. — »Zasavski udarnik« izhaja vsak petek. — Dopise sprejemamo do vsakega ponedeljka v tednu.

Glas naših čitateljev

Kulturno-umetniška razgibanost v Zagorju

Uspeh 6-mesečnega tekmovanja OF

V zadnjem času opazimo v Zagorju precejšnjo delavnost na kulturno-umetniškem področju. Tako se je pred enim mesecem na pobudo tovarišice Kosmosove Anice, članice AFZ, ustanovilo mladinsko žensko pevsko društvo »Mladinka« in folklorna skupina. Obe skupini sta nastopili prvič dne 27. decembra na zabavnem večeru, ki ga je v okviru 6-mesečnega tekmovanja OF priredila LMS v Zagorju. Občinstvo je bilo s tem nastopom zelo zadovoljno in je prireditelju uspela, kar je pomembno še zaradi tega, ker je šel čisti dobček za Novoletno jelko.

Zanimanje je zbudil v Zagorju tamburaški zbor prostovoljnega gasilskega društva Zagorje, ki je bil ustanovljen v minulem oktobru in je prvič javno nastopil pri proslavi Dneva JA, 22. de-

cembra m. l. Sestavljajo ga stari člani bivših kulturnih društev predvojne Jugoslavije. Nekateri izmed njih delujejo v kulturnih društvih že od leta 1931.

Prvič so 22. decembra nastopili tudi člani pevskega zbora prostovoljnega gasilskega društva. Zbor si resno prizadeva, da doseže raven pevskega zbora »Vesna«.

Vse kaže, da se je začelo resno tekmovanje na tem področju. Trije pevski zbori skušajo prekositi eden drugega: tamburaški zbor tekmuje s sindikalno godbo na pihala, folklorna skupina pa s svojimi nastopi resno opominja dramsko sekcijo, da bi se njena dejavnost ne omejevala samo na vaje marveč da bi tudi javno nastopila, kar v letošnji sezoni zelo pogrešamo.

Delo na vasi in elektro-strojna zveza v Zagorju

Dne 20. decembra je Elektro-strojna zveza pri rudniku Zagorje imela svoj občni zbor, na katerem so pregledali dosedanje delo in sestavili načrt za delo v letu 1951.

Elektro-strojna zveza je bila ustanovljena maja 1950 in šteje sedaj 56

članov. V tem kratkem času je klub pridno delal, zlasti pa se je svojih nalog lotil zelo požrtvovalno od 1. okt. dalje, ko se je začelo šestmesečno tekmovanje v počastitev 10. obletnice ustanovitve OF. Tako so člani kluba med drugimi deli zaključili traso za